

על בני עלמא, ומגנון קטינוריין, נטלו וקריבו לי
גביהו. וחמיינא תפון סגיאין מן חבריא.

אמר ליה למלאך המות, מה דין מן בני עלמא גבה. אמר
לזהו, די לא שביקי לימות יתיה וקריבנא ליה לדינה.
כמו תלת סחרין, ואמרו תלת זמנא, מצאנו כופר, ואסחדו
עליהם האברגנא תדריך על מדותוי. אתעפכו בדיני כל
ההוא יומא, רחמייתון דרמייכנא, ועבדו חשבון יומין ושנין
דילוי, ואשתחבחו תדריך שלימין.

ועל האברגנא על מדותוי תדריך, שבכו דינא, ולא יכלו
למיין בהאי, עד דסליקו דינאי לאתר אחרא, ולא
ידענא לאן אתר.

ואתיה מן דינא, לשבקא לי, ולמיהב לי זימנא, לאשלמא
تلמודאי בהאי עלמא, העדין לא גמירגנא ליה,
ולא שביבק לי מלאך המות, עד היניבבו ליה באתרי רבינו
ברוספראן סבא דמלקדמיין, באדין שבק לי.

בד רחמייתון דמעין באנפי, וחובא בפומה. איןון דמעין, דקא
בכינא מרחילו למלאך המות. וחיביכנא מחרודה
דשבינתא. ועל דאוריבקו לי עד זמנא אחרא, בגין לאודעא
לי מה דגניליגא לבוז. ולא דמייכנא על יד מלאך המות, אלא
שבקו בהראי לרבי אוושעיא, ועמה אוליגנא תפון.

תמהו חבריא, וקרו עלייה, (תהלים פד) עברי בעמק היבא
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה. עברי בעמק

הַבָּכָא, דָא ר' בְּרוֹסְפֶּדָאי, הַעֲבֵר עַל דָא מִלְאָךְ הַמְּוֹתָה, דָאַיְהוּ עַמְקָה הַבָּכָא. דָאַיְהוּ גְּרִים בְּכִיה לְכִילִי עַלְמָא. מַעַיִן יִשְׁתַּחַווֹ, דְהַגִּיחַוֹ לְמִגְמָר תַּלְמוֹדִיה, וְלִמְהָווִי מַעַיִן בָּאוֹרִיִּיתָא. לְפִיכָה, גַם בְּרֻכּוֹת יַעֲטָה מַזָּה. אֵי אוֹרִיִּיתָא גְּרִים לֵיהּ חַיִים, בֶּל שְׁבַן מִאן הַגְּרִים לֵיהּ גַּרְסָא וְאוֹלִיפָה לֵיהּ. קָרָא עַלְיהָ ר' יוֹחָנָן, (תְּהִלִּים קִיט) זָרָח בְּחַשְׁךְ אָוֹר לִישְׁרִים חַנוֹן וְרַחוֹם וְצַדִּיק. זָרָח בְּחַשְׁךְ, מַהוּ חַוְשָׁךְ. דָא מִלְאָךְ הַמְּוֹתָה, דְאַחֲשִׁיךְ אֲנָפִי עַלְמָא. בְּדָבָר אַחֲרָה, וְחוֹשָׁךְ עַל פָנֵי הַהּוּם. וְאַנְהִיר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְצַדִּיק דָא, רַבִּי בְּרוֹסְפֶּדָאי, נְהִירוּ דָאוֹרִיִּיתָא. וּמִאן עַבְרָדָא. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, דְאַיְקָרִי חַנוֹן וְרַחוֹם וְצַדִּיק.

(רות א) וְתָאָמֵר גַּעֲמִי לְכָלוֹתִיכְ וְגַנוּ, כִּי שְׁמַעַה בְּשָׁדִי מַזָּאָב כִּי פְּקַד ה' אֶת עַמּוֹ לִתְתַּת לָהּם לְחַם. אָמֵר רַבִּי בְּרִכְבִּיהְיָה אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בָּא וְרָאָה, מֵי שְׁמַעַלים עִינֵיו מַעֲנִים בְּשִׁנֵּי בָצֹּרֶת, הֵם יַרְאֵו בְּנָחָמוֹת הָעוֹלָם וְלֹא יִמּוֹתָו, עד שְׁיוֹפְקָדוּ לְטוֹבָה, וְהֵוָא לֹא יִזְפָּה לְרֹאָוֹתָה. אַלְיִמְלָךְ עַשְׂרִיר הָיָה, בֵּין שְׁرָאָה הַרְּעֵב, הַעֲלִים עִינֵיו מִן הַצְּדָקָה, וּבְרָחָה לְשָׁדִי מַזָּאָב. אָמֵר רַבִּי בְּרִכְבִּיהְיָה, וּבִ לֹא דְרַבְּן שֶׁל צַדִּיקִים לְבָרוּךְ מִפְנֵי הַרְּעֵב, וְהָרִי גְּדוֹלִים מְאַלְיִמְלָךְ אֲבָרָהָם יִצְחָק עֲשִׂירִים מִפְנֵנוּ, וְהָלָךְ זֶה לְמַצְרִים מִפְנֵי הַרְּעֵב, וְזֶה לְאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים. אָמֵר רַבִּי בְּרִכְבִּיהְיָה אָמֵר ר' יִצְחָק, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גַּרְמָם לְהָם לְצַדִּיקִים הַלְלוּ לְצֹאת מִתּוֹךְ הַרְשָׁעִים, וְלֹהִזְדִּיעַ טְבָעָם

בְּעוֹלָם, וְלִפְיכֶּךָ הַבִּיא הַרְעָב.

אֲבָל אֱלִימָלֵךְ, בָּמָקוֹם צָדִיקִים הָיוּה יִתְיִבּ, בָּמָקוֹם תֹּרֶה
וּבָעוֹתָרָא סְגִי. וּבְשַׁבָּא הַרְעָב, עֲנֵנִים הִי בָּאִים אֱלֵינוּ,
וְהַעֲלִים עַינּוּ מֵהֶם, וִברָחָת. וְעוֹד, שְׁרָאָה הַדִּין חָל עַל הַעוֹלָם,
וִברָחָת וְהַלֵּךְ בֵּין הָאוֹמוֹת.

רַבִּי חַסְדָּאי פָּתָח, (קהלת ט) עִיר קָטָנָה וְאַנְשִׁים בָּה מַעַט. עִיר
קָטָנָה, כֵּד אָמַר רַבִּי יוֹסֵי מִשְׁמֵיָה דָּרְבֵּי יִצְחָק, עִיר
קָטָנָה, דָא גּוֹפוֹ שֶׁל אָדָם. וְאַנְשִׁים בָּה מַעַט, אַלְוּ הַאֲבָרִים.
וּבָא אֱלֵיהֶן מֶלֶךְ גָּדוֹל, וְהָיָצֶר הַרְעָב. שֶׁהִיא מֶלֶךְ זָקָן וּכְסִיל
וּבְנֵי אָדָם נָם בֵּן מִשְׁוֹעָבָדִים תְּחִתָּיו, וְהָוָא מֶלֶךְ עַלְיָהֶם.
וּמֵצָא בָּה אִישׁ מִסְכָּן חַבָּם, וְהָיָצֶר טֻוב, שֶׁהָוָא מִסְכָּן, וְאֵין
מְאוֹזֵין לוֹ. חַבָּם, שֶׁהָוָא מְחַבִּים לְמְאוֹזֵין לוֹ, לְהַצִּיל מְעוֹנָשָׁה
שֶׁל גִּיהָנָם.

וּמְלַט הוּא אֶת הָעִיר בְּחַבְמָתוֹ, וּזְנוּשָׁתוֹ שֶׁל אָדָם, שֶׁלֹּא
תְּחִטָּא לִפְנֵי בּוֹרָא. וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמִּסְכָּן
הָהָוָא. אֵין זָכַר אֹתוֹ, וִישׁוּב הָאָדָם לְחַטֹּואָה, בְּהָהָוָא יִצְרָא
הַרְעָב.

אָמַר רַבִּי בּוֹן, הָהָוָא יָנוֹקָא דְהָיוּה יִתְיִבּ לְגַבֵּן, מַאי אָמַר
בְּהָאִי קְרָא. אֲלֹא הַבִּיא פָּתָח, עִיר קָטָנָה, וּזְנוּשָׁתָה
יִשְׂרָאֵל, שְׁנָקְרָאת עִיר הַקָּדֶשׁ, קְרָתָא קְדִישָׁא לְגַבֵּי הַקָּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא. קָטָנָה, בְּדָבָר אַחֲרָה, (שה"ש ח) אֲחוֹת לְנוּ קָטָנָה.
שְׁנָאָמַר (בראשית כט) וַיִּשְׁמַם הַקָּטָנָה רְחֵל. וְאַנְשִׁים בָּה מַעַט, אַלְוּ

הָאֲבוֹת.

בְּאָדָם הַרְאָשׁוֹן, יִרְדֶּה עַמּוֹ שְׁבִינָה, וִשְׁرָתָה בְּתֹצָבוֹ. חַטָּא
אָדָם הַרְאָשׁוֹן, וַיַּסְתַּלְקֵה מִמְּנָgo. בְּאָנָחַ, וְהוֹרִידָה לְאָרֶץ.
חַטָּאוֹ דָּוָר הַמְּבּוֹל, וַיַּסְתַּלְקֵה מִן הַעוֹלָם. בְּאָבָרָהָם,
 וְהוֹרִידָה. בְּאָוֹ אָנָשֵׁי סְדוּם, וַיַּסְתַּלְקֵה. לְפִיכָךְ וְאָנָשִׁים בָּה
 מַעַט לְהַתְקִים עַמָּה בְּעוֹלָם. וַיְמַן מוֹעֵט הַיּוֹן, וְלֹא נִתְקִיּוּ בָה
 הַרְבָּה.

וּבְאָלִילָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וִסְבָּב אַתָּה, דָא פֶּלוֹני. וַיַּמְצָא בָה אִישׁ
 מִסְכָּן חַכְמָמָן, דָא יַעֲקֹב, שֶׁבְמִסְכָּנוֹת הִיה בִּזְמָן שְׁחַטָּאוֹ
 בְּנֵיו בְּיוֹסֵף, וְגַמְנָע הַשְּׁפָעַ מִמְּנָgo, וַיַּתְפְּרַשָּׁה מִטְרוֹנִיתָא
 מִמְּנָgo. וַיָּמַלֵּט הוּא אֶת הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ, דָא מִשָּׁה. מַהוּ וִסְבָּב
 אַתָּה. שְׁמַת עַסְק פֶּלוֹני שְׁחַטָּאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, בְּשִׁבְיל
 לְהַתְעַבֵּב הַמִּטְרוֹנִיתָא בְּגָלוֹת, דְבָתִיב (תהילים צא) עַמוֹ אַנְכִי
 יָנוֹ.

דָבָר אַחֵר, (קהלת ט) עִיר קְטָנָה, דָא צִיּוֹן. וְאָנָשִׁים בָה מַעַט,
 אַלּו שֵׁשָׁת יָמִי בְּרִאשִׁית. וּבְאָלִילָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וִסְבָּב
 אַתָּה, דָא פֶּלוֹני. וַיַּמְצָא בָה אִישׁ מִסְכָּן, דָא מֶשִּׁיחַ בֶן דָוד.
 שָׁגָּאָמֵר בּוֹ, (זכריה ט) עֲנֵי וַיַּרְאֵב עַל חַמּוֹר וַיָּאָמֵר (ישעיה נז)
 הַצָּדִיק אָבֵד. כֹּל וַיְמַן שְׁלָא יָבָא עַלְיוֹ הַשְּׁפָעַ. וְעַלְיוֹ גָּאָמֵר,
 (שם יט) וַיַּגְהֵר יְחִירָב וַיַּבְשֵׁשׁ.

חַמּוֹר, דָא סְמָאל. חַכְמָמָן, דָא מֶשִּׁיחַ בֶן דָוד. וְעַלְיוֹ גָּאָמֵר,
 וַיָּמַלֵּט הוּא אֶת הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ. שְׁיִיחָה גּוֹאֵל מֶשִּׁיחַ

בָּן אַפְרִים, וְדֹא הוּא פְּרוֹקָא מַלְעִילָא.

דבר אחר, (קהלת ט) עיר קטנה, זו תיבת נה. ואנשימים בה מעת, אלו נה ואשתו ובניו. ובא אליו מלך גדול, דא יצר הרע, שסיבב לה. ומצא בה איש מסכון חכם, דא נה. ומלאט הוא את העיר בחכמתו, דא אברהם, שבעבור אברהם שעתיד לבא, מילט את התיבה בחכמתו, ומלאטו נה ובניו.

דבר אחר, עיר קטנה זו ירושלים, שהוא בזמן הזה קטנה וחריבתה. ואנשימים בה מעת, מעטים הם היהודים שייש בה. ובא אליו מלך גדול וסבב אותה, דא הוא מלך אמצעיו, הדתמר עליה בדניאל, (דניאל ב) שקויה די פרזול. (שם) די מרעה כל אליו תדק ותרע. (שם) די מלכיא וגוי. תדק ותספ כל אליו מלכotta. ובזמן שהוא סיבב בירושלים, מצא בה איש מסכון חכם, דא מישיח ראשון, ומלאט הוא את העיר בחכמתו, דא מישיח אחרון.

דבר אחר, עיר קטנה דא אורניתא. ואנשימים בה מעת. ולמה היא קטנה, והכתיב (איוב יא) ארבה מארך מדה וגוי, אלא משום דאנשימים בה מעת הם.

ובא אליו מלך גדול וסבב בו, דא ספמא דמותא, דסבב לה, ומצא בה איש מסכון, דא הווד. חכם, דא שלמה הפלך עליו השלום, דאתקין לה שרגא, ואגהיר לה בגהירון, במשליו וספריו. ומלאט הוא את העיר בחכמתו, מידא

האפיקורסים ומיניהם, דאייהו אתקין אונינים לתורה. דתגין, עד לא אתה שלמה, הות אורניתא בקהלת דלית לה אונינים, ומאן דקרב בהריה איתוך. כיון דאתא שלמה, ועבד לה אונינים, ואשתיזובן בני עלמא בעצתיה. יהב בה היא עיר בביבול שוויבותא. ובמה, בחייבתו. ובכל דא בגין תיקינה אתקין, ואשתדרותא דاشתרל אברתיה הוה מאסכו, דאייהו דוד. דלאו אית בר נש דASHTERL אברתיה, בדור מלכ'א.

וותגין, יאות הוה דוד מלכ'א, לאתקיימא בעלמא מה שגין. דאל מליא אתקים איהו מה שגין, איהו הוה מתקן לבוצינה, תקונה פרקי, דלא אתעדן לעלמיין, ולא אתחריב בי מקדשא. אבל כפה גרים אינון שני דלא אתקיםו.

ואדם לא זכר את האיש המסייע הוה, זה אדם הראשון, דיהיב ליה משינוי רק ע' שני. ואדם לא זכר ליה בשעה שבא ס"מ ורביב על גמל, וסבב אותו שחתא, לא זכר את דוד, שבمسכנות תא להו על זה העוז, שנחש סבב לחוה, וסמאלו לאדם הראשון.

וסמאלו לא הוה ליה בחר דיחפה לadam, עד שבא נחש וחתה לבה דחוה, וחותה הפתה לבו של אדם, וחטאו שנייהם. ועל דא אמר, (בראשית ג) האשה אשר נתנה עטדי הוא נתנה לי מן העז ואכל. וסמאלו לא הוה ליה רשות

דִּינְהַפֶּךָ לְבֵית הָאָדָם, עַד שְׁבָאתָ חֹוה, וְגַרְמָה לְיִהְיָה דָּאָכִיל
מִינְיה, וְעַל דָּא אֲתָּהְתָּא הִיא אֲתַּעֲנִשָּׂת.

אָדָם הַרְאָשׁוֹן כְּדֵי הַיִּבְּלָה לְיִהְיָה מְשֻׁנוֹי אִינְנוֹ שְׁבָעִין שְׁנִין, לֹא
אִידְכֶר מִינְיה בְּקָדְמִיתָא, דָאַלְמָלִי אִידְכֶר מִינְיה,
מֵאָה שְׁנִין יִשְׁאִיר לְיִהְיָה מְשֻׁנוֹי, בְּמַה דָּאַתְּחֹזֶוּ לְיִהְיָה, בְּגַיְן
לְאֲתַּפְּקָפָא בְּעַלְמָא, וַיַּתְּכוֹן תְּקוּנָא דְבָוָצִינָא. אֶלָּא לֹא
אִידְכֶר מִינְיה, בָּר שְׁבָעִין שְׁנִין, וְלֹא יִתְּהִיר.

תְּלִתְיַן שְׁנִין הָוּ, דְּבָוָה אַוְלָה מְנָהָזָן בְּמִדְבָּרָא, וְמְנָהָזָן בְּעַנְתָּא.
וּבְהַהְיָה וּמְנָא, וְחַכְמַת הַמְּסִבָּן בְּזֹוִיה. וְדָבָרִיו אַיִּם
גְּשָׁמָיעִים מַקְפִּי שָׁאוֹל מַלְבָּא. הָא דָלָא אֲשַׁתָּאָרוּ בֵּיתָא אֶלָּא
אַרְבָּעִין חָסֵר אַחַת, דְּהָא שְׁתָא חָדָא הָוּה עַרְיק מַקְפִּי בְּרִירָה
אֶבְּשָׁלוּם. וּבְגַיְן כֵּד נְחַתָּת תְּקוּנָא דְשְׁרָגָא, עַד דְּבָוָה בְּפִשְׁעָה
בֵּינוֹ וּבֵין הַמִּזְוֹת.

וּבֶל הָא, מַקְפִּי דָאָדָם לֹא אִידְכֶר מִינְיה בְּקָדְמִיתָא,
לְאֹסְפָא לְיִהְיָה אִינְנוֹתָן תְּלִתְיַן שְׁנִין לְתָתָא, לְאַשְׁלָמָה לְיִהְיָה
לְמֵאָה. וְאֲתַּפְּגִימָו תְּלִתְיַן שְׁנִין לְתָתָא, מְאִינְנוֹ שְׁבָעִין שְׁנִין.
דְּהָוָה חַכְמָתוֹ בְּזֹוִיה וְדָבָרִיו אַיִּם גְּשָׁמָיעִין.

וְאֵי תִּמְאָה, דְּשְׁלָמָה מַלְבָּא בְּלִכְדָּע מִשְׁבָּח גַּרְמִיה, וְקָרָא אִיהוּ
עַל נְפִישָׁה חָכָם. אֶלָּא בְּגַיְן כֵּד אָמַר אִיהוּ בְּקָדְמִיתָא,
וְגַדְולָה הִיא אַלְיִי. מַלְהָה הָא רְבָרְבָּא דְאַנְאָא אַתִּי לְשִׁבְחָא
גַּרְמִאי. אֶלָּא הוֹאֵל וְלֹא אִתְּהָא אַחֲרָא דִיִּמְאָה לְיִהְיָה. אַתָּה
חַבְּרִיאָה וְנִשְׁקֹ�וָה, קָרְוָה עַלְיָה, יִשְׁעָה נְדָה וּבֶל בְּנִיךְ לְמוֹדֵרִי הָ

וּרְבָ שְׁלוֹם בְנֵיכֶךָ.

אמיר רבי רחומאי, דוד מלפआ, תלת שגין הוה בפנא ביום זה. מי טעמא, בגין לאודעא ליה דעל דין תליא מלחתא. הרא הוा דכתיב, (שמעאל בכא) ויהי רעב בימי דוד שלש שנים ויבקש וגנו. עד דאשთלים דין, בגין דאשתלים, מיד (שם) ויעתר אליהם לאארץ וכו'.

הני רבי חייא, כל עלמא לא שתינז, אלא מהתמצית הארץ ישראאל. כド אטפקיד עלמא, אידי אטפקיד בקדמיה. בגין דלא אשתח מהן דישזיב לה ויגין עליה. אלימלך זבחה הוה, ויכול לאגנה על דרי עלמא, ועריך ליה בין שאר אומין. ובגין כה אתענש, מות איהו, ואתו בנוי, ונסיבו נשין נוכריין מאומין אחרני. ואתענש רבי נחמי פתח, (בראשית ו) ויראו בני האלים את בנות האדם כי מבת הגה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. ויראו בני האלים, עו"א ועו אמר ליה, תרין מלאכין הו, דקטרנו למאיריהן, ואפיל לון הקדוש ברוך הוא, מאחר קדישא דלעילא. וכד נחתין, אתגלוימו באוירא, ואתעבידו בגין איןשה.

ולית לך בכל איינו מלאכין, דאשליימו לאתערבא גו בני נשא, באינון דאקרון אישים. ובאיינו דאקרון בני אללים. בגין דאפיל לון הקדוש ברוך הוא, אתגלוימו מכל איינו יסודי דבני נשא, ומתקלבשין בהון.

שָׁאַר מְלֹאכִין, כֵּד גְּחַתּוֹ, וְאַינְנוּ זְמִינִין לְאַתְּבָא לְדוֹבֶתְּיִהְוֹ,
אַתְּגָלִימָיו בְּאוּרָא דְּעַלְמָא, וְגַטְלִי קְטוּרָא דְּאֲנֵשִׁי
בְּהַדְּרִיְהָוּ, וְלֹא יְתִיר. וּבְגַנִּין כֵּד אַתְּחַזְּיוֹא לְפָום שְׁעַתָּא, וְלֹא
יְתִיר, זְמִנָּא בְּיוֹמָא, אוֹ תְּרִין זְמִנִּין, אוֹ בְּכָל יוֹמָא זְמִנָּא
חֲדָא אוֹ תְּרִין, וְלֹבֶתֶר פְּרַחִי בְּאוּרָא וּמְתַפְּשַׁטִּין מִגְּנִיהָ
וְאַתְּהָרוּ לְדוֹבֶתְּיִהְוֹ.

רַבִּי קִיסְמָא בֶּן רַבִּי יְנָאי פָּתָח, (טהילים כד) עוֹשֶׂה מְלֹאכִיו
רִוְחוֹת מְשֻׁרְתִּיו אֲשׁ לְזָהָט. אַיתָּה מְלֹאכִין דְּאַינְנוּ מְרוּחָה,
וְאַיתָּה מְלֹאכִין דְּאַינְנוּ מְאַשָּׁא, דָא יְהִיב מְדִילָה לְחַבְּרִיהָ,
בְּגַנִּין דְּאַיתָּה שְׁלָמָא בְּיַנִּיהָוּ. וּעַל דָא, אַינְנוּ דְּגַחְתִּין, מְתַרִּי
יְסֻודִי אַיְלִין גַּחְתִּין. כֵּד גְּחַתּי מְתַלְבְּשִׁין יְתִיר בְּאוּרָא דְּהָאִי
עַלְמָא, וְאַתְּגָלִימָו.

אַינְנוּ דְּאַתְּעַרְבָּו בְּהָאִי עַלְמָא, מְתַלְבְּשָׁן בְּיְסֻודִי דְּהָאִי
עַלְמָא, וְלֹא יְכִילוּ לְפַרְחָא וְלֹאַתְּבָא לְאַתְּרִיהָוּ,
וּמְתַעֲבָבָו הָכָא. בַּיּוֹן דְּשִׁבְעָ יוֹמִין אַתְּעַכְּבָבָו הָכָא, דָא בְּתַר
דָא, לֹא אַתְּהָרוּ תִּמְןָ.

וּעַל דָא וַיְרָאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וְגַ�וּ. מַאֲכִי בַּי
טְבַת הָגָה. דְּהֹוָה נְהִיר שְׁפִירָו דְּלָהָזָן, בְּנְהִירָו עִילָּאָה.
בַּיּוֹן דְּאָוְלִידָו בְּנִין, גַּטָּל לְהֹוָן הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאַעֲלֵל לוֹן
בְּטוּרָא דְּחַשּׁוּבָא, דְּאִיקְרָוָן הַרְרִי קָדָם. וּקְטָר לְוָן
בְּשַׁלְשָׁלָאות שֶׁל בְּרִזְלָל, וְאַינְנוּ שֶׁלְשָׁלָאלִין מְשֻׁוּקָעִין עַד גַּוּ
תְּהֻמָּא רַבָּא. וְתִמְןָ אָוְלָפִין חַרְשִׁין לְבָנִי גַּשָּׁא.

בְּלֹעַם, מִתְמַנֵּן נָטֵיל חֶרְשׁוֹי, וְאֹולִיף מִגְיָהּוּ, בְּאַינְנוּן טוֹרִין.
הֲרָא הוּא דְבָתִיב, (בַּמְדִבָּר כֵּן) מִן אֶרְם יַגְחַנִּי בְּלַק מֶלֶךְ
מוֹאָב מִהְרָרִי קָדָם. וּמִתְמַנֵּן אַתְעַטְרוּ בֶּל יְדֵעִי חֶרְשִׁין
דְּבָעַלְמָא.

וּמְגֹן הַהּוּ קַטְרוֹגִי דְמַרְיִהּוּן בְּקַדְמִיתָא, וְעַד הָאֵי יוֹמָא, אַינְנוּן
מִקְטָרְגִּין לְמַרְיִהּוּן בֶּל בְּפֶמֶת, בְּאַינְנוּן חֶרְשִׁין, דְמַבְחִישִׁין
פְּמַלְיאָ דְלַעַילָּא. וְאַלְמַלָּא אַינְנוּן שְׁלַשְׁלָאַיִן דְמַשּׁוֹקָעִין גַּו
תַּהוֹמָא רַבָּא, וְאַחִידָן בְּהָו בְּתַפִּיסָו סְגִי מַטְשָׁטְשִׁי עַלְמָא
הָוּ, וְעַלְמָא לֹא יְכִיל לְמִסְבָּל.

וּמִתְמַנֵּן טוֹרִין דְחַשּׁוֹבָא, יַגְקִין מִסִּטְרָא דְצָפוֹן, דְהָא
מִהְהָוָא סִטְרָא, בֶּל אַינְנוּן זַיְגִי מַתְעָרִין בְּעַלְמָא.

אמֵר רַבִּי נַחַמִּיה אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, גַּעַמָּה הִתְהַבֵּת בְּאַזְתּוֹ זָמָן,
וְכָל הָעוֹלָם טוֹעִים אַחֲרֵיהָ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָזֶר, אִימָא
שֶׁל שְׂדִים הִתְהַבֵּת. בִּזְוּן שְׁרָאוּ אֹתוֹתָה בְּנֵי אֱלֹהִים, טָעוּ אַחֲרֵיהָ.
לְאַחֲרֵ בֶּן רָאוּ בְּנוֹת הָאָדָם הַוּלְבָות עֲרוּמוֹת, וּבָאוּ לְהָזָן,
וַיַּלְדוּ מֵהֶם. הֲרָא הוּא דְבָתִיב, (בראשית ו) וְגַם אַחֲרֵי בֶן
בְּאֵשֶׁר יַבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים וָגוֹן. אֲנֵשִׁי שֵׁם, מַאי אֲנֵשִׁי שֵׁם
וָגוֹן. אַלְיַיְן נְפִילַיְן דְאֹולִיפּוּ בְּעַלְמָא, שֵׁם בְּכָל מֶלֶה וּמֶלֶה,
לְאַשְׁלַמָּא חֶרְשִׁיְהּוּ. רַבִּי יְהוּדָה וַרְבִּי יוֹסֵי אָמָרִי, אֲנֵשִׁי שֵׁם
מִפְּשָׁש. בְּמַא דָאַתְ אָמֵר, (שה"ש ו) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיבָה לָהּ.
אָמֵר לֵיהּ רַבִּי יִצְחָק, מְגֻבּוֹרִי יִשְׂרָאֵל בְּתִיב.

רַבִּי עֲזַרְיָה שָׁאֵל לִרְבִּי יוֹסֵי אִישׁ בְּפִרְאֹנוֹן, מַאי טַעַמָּא

חרשין איננו יתר בגנשִׁיא, ולא בגנברִיא. דכתיב
 (שמות כב) מכבָּפה לא תתחיה, ולא כתיב מכבָּפה.
 אמר ליה, כתיב (תהלים צא) לא תאנֶה אליך רעה. רע לא
 כתיב, אלא רעה. דא סטרא דנווקבא ודאי הוא. ונגע
 לא יקרב באלהלך, דא הוּא דכורה. ומן נוקבא כל זיגין
 דחרשין, וכל עיסקין בישין אתין לעלמא. הרא הוּא
 דכתיב, (קהלת ז) ומוצא אני מר מפומות את האשה וגנו.
 ומאי אסורים ידיה. ר' ינאי ורבי יהושע. חד אמר, כל
 הנגע באשה, או מקבל ממנה מידת לידה, לא ינקה
 מדינה של גיהנם. שנאמר יד ליד לא ינקה רע. הרא הוּא
 דכתיב, אסורים ידיה. ודאי.

וחדר אמר, מן הנקיות באות כל מני נחש ובישות, וכל
 הרהורים רעים, ואלטלא שאסורים ידיה, דלא שבקין
 אותה מן שמיא, היו הורגים ומיתין כל העולם בכל עת
 זומן.

ולא אתתקפת נוקבא, אלא בחילא דדברא. היה שארת
 בעומקין דיליה, שהיה יודעת לאומהה לבר נש,
 לאשלמא רעותה. ובמה. בשם, ובמלחין עמיקין, בשמא
 דמסאכָא. ועל דא עובי בה תלין, ומלחין בדברא.
 ותרוייהו מנוקבא מתרער. ו בגין זה, זיני חרשין משתקבhin
 בנוקבא, ולא בדיבורא.

תנו, העובר בין שני נשים, אם גdot הן, נקפה. ולא תזו

מנוגפו, אם לא יעשה לו מידי. סכנתם דם או הרינה מזומנת לו. ואם אין גהות, עין הרע שולט בו בנוого, או במוינו.

בי' ה' א' דר' נחום ברבי שמלאי, זמנא חדא הוּה בכרכ' קסריין, עבר בין שני נשים. אסתבלו ביה, ואיסתבען מיד בנוופה ובמווניה. מי' טעם. בגין דההוא רוחא בישא שראת עלון, ויכיל לנוקא.

מי' תקניתה. לי' מא הבי, זיל זיל, דומי דומי, עדוי קטור דקטרא, לא ולא לי. ולבדת ריחיל באל, ויסיים באל. ריחיל באל, דכתיב, (במדבר כט) אל מוציאו ממצרים. ויסיים באל, (שם) כי לא נחש ביעקב וגוי, עד מה פעל אל. ויזיל ליה, ולא ישגח אבתיריה.

רב הונא הוּה סליק מבעל לארץ ישראל, והוּה סליק להתרם, איירע בחדר ספר, חמאת היה אתתא דהוּה אתי אבתיריה, ארמאת מײין אבתפוי, ונטלה עפרא מרגלווי. אהדר רישיה ואמר לה, עבידי וטול בתראי, דה לא כלום גבאי, אבל גוזני עלייך בלבולא בדעתך.

לבדת אמר, לא בגין אלא בגין דלא תיקטלי בגין אין שא אוחרנין. ובן הוּה, איתבלבל העטה, ולא ידע מיד, ומתרה. ועל דא כתיב, (תהלים צא) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך.

תני ר' חייא, (קהלת ז) טוב לפני האלים ימלט ממנה. ממן.

מה הוא אשה דכתיב בה, אשר היא מצודים וחרמים בו. וחוטא ילביד בה, והוא האזל בתה יציר הארץ. בא וראה, ביום שהרעב בעיר, לא יראה אדם את עצמו, ולא יילך יחידי בעיר, מפני שמלאך המתות נמצא שם, ויש לו רשות לחייב. ועל דא כתיב, (בראשית מב) ויאמר יעקב לבניו לטה תתראו. ביום שהרב בר בעיר, יסגור אדם עצמו, ולא יתראה בשוק. דביוו שגfon רשות לחייב, מי שפוגע בו, ניזוק. ואיהו מתחייב בנפשו.

בא וראה, עשר שנים היה נעמי בשדה מואב, לסופם, כי שמעה בשדי מואב בו. מפני מה נענה מחלון ובליון. מפני שנשאו נשים מואביות.

אין לך בעולם, נשים מתחסקות בנחש ובכישוף, כמו מואביות. ממאי, כתיב, (במדבר כה) ויאבל העם ישתחוו לאלהיהם. בין הוה אכלי מיד בחרישיהם, מיד הו סגדין לטעותיהם, (שם) ויצמד ישראל לבעל פeur. רבינו חייא אמר, בהני אמידין תשיטין, כי הוא מתחברים בבעל פeur.

בחרישיהם נושא. מגלו, כתיב, (שם לא) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם. עצת בלעם לא אמר, אלא בדבר בלעם. אוילף לוין בפומא. דהא חרשין וקוסמין, לא הוא בעלמא בותיהם, אבל מלין בפומא *) לא שלמא חרישיהם לא הוא ידע. ועל דא, בדבר בלעם

עָבְדוּ, וְאֲשֶׁלִים חַרְשֵׁיְהוּ, וַיְכִיל לְהֹו. רַبִּי יוֹחָנָן אָמַר,
בְּשִׁירָה הִתְהַרְתָּה רֹות.

(רות א) וְתַאֲמֵר נָעָמִי לְשָׂתִי בְּלָתִיחַ לְכָנָה שְׁבָנָה אַשָּׁה לְבִית
אַמָּה יַעֲשֵׂה הַ, יַעֲשֵׂה בְּתִיבַּ, אַמָּה לְהֹזֵן, אִם תִּזְכֹּו
לִיכְגָּם תַּחַת בְּגַפִּי הַשְּׁבִינָה, יַעֲשֵׂה. וְאִם לֹאָו, יַעֲשֵׂה, חָסֵר הַ.
בַּי מַר לִי מַאֲדָמַכְמָ. עַלְיָכֶם מַפְעֵי לִיהְ, בָּמָה דָּרָת אָמַר,
(שמעאלב א) צָר לִי עַלְיָה, מַאֲיָמָכְמָ. אָמַר רַבִּי קְרוֹנוֹנִיא אָמַר
רַב בְּהַנָּא, עַאֲקוּ בְּלַבָּאִי מַכְמָ, דָּאַתּוֹן גְּרַמְתּוֹן לְבָנָי
דִּימּוֹתָו, בְּמַאוֹן דְּמַתְּרָעָם מַאֲחָרָא.

וְתַשְּׁק עַרְפָּה לְחַמּוֹתָה. עַרְפָּה, הַרְפָּה שְׁמָה. לְמַה נִקְרָא
שְׁמָה עַרְפָּה. עַל שְׁהַחְזִירָה עַזְרָף לְחַמּוֹתָה, וְחַזְרָה
לְמִקְוֹמָה לְשִׁידָה מוֹאָב. זְגַתָּה, וְלֹא קְבֻלוֹה, וְהַלְבָה לְאָרֵץ
פֶּלְשְׁתִּים. וְהַפְּלִלְשִׁים דְּשִׁים בְּהַרְיִפוֹת, שְׁהַפְּקִירָה עַצְמָה
לְזִנּוֹתָ. לְזִנּוֹתָ.

וַיָּלֹדה מִזְנוֹת שְׁשָׁה בָּנִים. וּכְוֹלָם נִפְלוּ בִּיד דָוד וְאֶנְשָׁיו,
שְׁהִיה בֶּן בָּנָה שֶׁל רֹות. שְׁגַנְאָמַר, (שמעאל ב כא) וַיַּשְׁבֵי
בָּנָב אֲשֶׁר בַּיָּדָי הַרְפָּה. וּכְיַמִּינָם נָתַן אֶתְהָמָן בְּנוֹב. וְהַלְא נָוֶב
סָמוֹךְ לִירוֹשָׁלָם הוּא, בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַוָּא בָּאָרֶץ פֶּלְשְׁתִּים.
אֶלְאָ הַכִּי אָמַר רַבִּי פְּנַחַם, מִלְמָד, שְׁבָא עַל עַסְקֵי נָוֶב, מִפְנֵי
שְׁגָרָם עֲנֵנִין נָוֶב עִיר הַבְּהָנִים, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מְדֻקְּק עַם הַצָּדִיקִים אֲפִילוּ בְּחוֹט הַשְׁעָרָה. אָמַר לוּ הַקְדּוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, דָוד, גְּרָמָת בֶּל בְּדַק בְּנוֹב עִיר הַבְּהָנִים, חִיָּה, או

הדין יחול על עצמה, או על זרעך, ולא ישאר אלא אחד. תני ר' חייא, בתיב, (شمואל א כב) וימלט בן אחד לאחיהם וגו'. שלא נשאר לאחיהם מכל בית אביו, וולתא אביתר לבדו, ועל עז זה מות שיאל ובנו, ובמה אלפים ורבבות בישראל, ונגזר על דוד למות.

בין שהלך לארץ פלשתים, אתה אותו הרפה, אמרה לבנה, האיך קטייל אחוך. באotta שעה, הגיע זמן מעת הדין להנעם מדוד, על עסקינו נוב. ווימן לישבי להזנו. מיד, ישבו בנווב, שבא על עסקינו נוב. אמר רבי יוחנן, כי אמר דוד, רבונו של עולם, ורعي יהיה נכוון לפניה, והריני מקבל עלי את הדין.

מה עשה. נטלו ישבו, והנרים את עצמו עליו, ועל המטה, אמר ליה, לאו יקרא דילוי. נטלו וארמי ליה לאוירא, ושוי סיפא היה קטל בה יהוד. הרא הוא דבתיב, (شمואל ב כא) והוא חגור חבר חרש ויאמר להבות את דוד. מיד חזיר איש שם המפורש, ועמד באוויר, וסומו מיד נשפט, והלך לירושלים.

הלך איש ובא לסתהדרין ואמר, מהו לרכוב על סוסו של מלך בשעת הדחק, והתירוה. מצאו לדוד עומד באוויר, אמר ליה חזור מתפלתך.

אמר ליה, (תהלים קטו) מה אשיב לה' כל תגמולוה עלי. שכד מקובלני מבית דין של שמואל הרמתי, שאפלו

חרב חֶקֶה מונחת על צוֹאָרוֹ של אָדָם אֵל יְמִינָע עַצְמוֹ מִן
הַרְחָמִים. מִיד חָזֵר מִתְפְּלָתוֹ, וַיִּכְבַּל הַקִּין עַל זָרָעוֹ. דְבָתִיב,
(شمואל ב כא) וַיַּעֲזַר לוֹ אֲבִישִׁי בֶן צְרוּנִיה וַיַּד אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וְגַ�.
מֵה בְּתִיב. (מלכים ב יא) וְעַתְלִיה אִם אֲחֹזֵיתוּ רָאַתָּה בַּי מַת בְּנָה
וַתִּקְם וַתִּאֲבֹד אֶת כָּל זָרָע הַמִּלְכָה. בְּתִיב וַתִּאֲבֹד,
וּבְתִיב (דברי הימים ב כט) וַתִּדְבֶּר אֶת כָּל זָרָע כֵּו. מֵהו וַתִּדְבֶּר.

אָמֵרָה שְׁעַתִּידֵין זָרָעוֹ שֶׁל דָוִיד לִיאֲבֹד מִן הָעוֹלָם.
וַתִּקְחֵה יְהוֹשָׁבָע בַת הַמֶּלֶך יְוָרֵם כֵּו, אֶת יוֹאָש כֵּו. מִלְמָד
שְׁהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מִדָּה בְּגַנְגָּד מִדָּה. וְעַל כֵּל זה,
אָפָּעָל פִי שְׁגַגְגָּרָה גַוִּירָה זֹו, וְגַיְתָן רִשׁוֹת לִמְדָת הַדִּין, עַל זה
בְּתִיב, (ישעה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לְעֵמֶד. עֲדִיּוֹן מִדָּת הַדִּין בְּנֹוב
עוֹמְדָת וְתוֹבַעַת דִין מִלְפָנֵי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא. וּמָה בְּצִדְיקִים
מִדְקָאָק הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא כֵּה, בְּרִשְׁעִים עַל אַחֲת בְּפִתְחָה
וּבְמִתְחָה.

(רות א) וַתֹּאמֶר הָנִיה שְׁבָה יְבָמָתְך אֶל עַמָּה וְאֶל אֱלֹהִיךְ. אָמֵר
ר' נָחוֹם אָמֵר ר' יְהוֹדָה, מִדְקָאָמֵר שְׁבָה, מִלְמָד
שְׁגַיּוֹרָת הָיְתָה בְּתַחַלָּה. וּבְתִיב וְאֶל אֱלֹהִיךְ, דָהָא אֱלֹהָה
אֶחָד הָיָה לָה עִם נְעָמֵי, וְעַבְשִׁיו חֹזֶרֶת לְסִרְחֹנָה הַרְאָשׁוֹן,
וְטֻעַתָּה אֶחָתָה עַבְדָּה זָרָה שְׁלָה.

(שם) וַיֹּוֹתֶד בְּקָה בָּה, בָּמָה שְׁקַבְּלָה עָלָיָה בְּחִי בְּעַלְהָ, בְּקָה
בְּאָמְנוֹנָתָה. בָּא וַיָּרַא שְׁבָחָה שֶׁל רֹות, שְׁאָפָע עַל פִי
שְׁאִימָת בְּעַלְהָ לֹא הָיְתָה עַלְיָה, בְּקָה בְּאָמְנוֹנָתָה. וְעַל כֵּל

דֹא, נְעֵמִי חִידְשָׁה לֶה בְמִתְחָלָה, וַהֲתִרְתָּה בָה תְּתֻראֹת,
וְכַלּוֹ קְבָלָתָנוּ עָלָיָה.

רַבִּי בְּרוֹקָא אָמַר, בְּתִיב (בראשית כא) וַיַּשְׁבַּם אֶבְרָהָם בְּבָקָר
וַיַּקְחַ לְחֵם וְחַמֶּת מִים וַיִּתְנַצֵּן אֶל הַגָּר שֵׁם עַל שְׁבָמָה וְאֶל
הַיּוֹלֵד. בֵּין בְּתִיב אֶל הַגָּר, מַהוּ שֵׁם עַל שְׁבָמָה. אֶלָּא
מִלְמִיד, שְׁהַזְהִירָה עַל עֹזֶל הַאֱמִינָה, וְלֹעֲמֹד בִּמְהַ שְׁהִיָּתָה
רְגִילָה בְּתִחְלָה עָמוֹ. בְּתִיב הַכָּא שֵׁם עַל שְׁבָמָה, וּבְתִיב הַתָּם
(שםות טו) שֵׁם שֵׁם לוֹ חָק וּמְשֻׁפֶט. מַה לְהַלֵּן עֹזֶל שְׁבִינָה, אֶפְ
כִּאן עֹזֶל שְׁבִינָה.

מַה עָשָׂתָה, בֵּין שְׁרָאָתָה עָצָמָה יוֹצָאת מִתְחַת רְשָׁוֹתוֹ שֶׁל
אֶבְרָהָם, חִזְרָה לְקָלְקוֹלָה. מַה בְּתִיב, וְתַלְךָ וְתַתְעַזְּבָ. אַחֲרֵי
עֲבוּודָת גְּלּוּלִים וְגְלּוּלִי בֵית אָבִיה. וּבְתִיב הַבָּל הַמָּה
מַעֲשָׂה תְּעַתּוּעַי"ם.

רַבִּי חִידְקָא וּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹסֵי, הוּא קָאָזְלִי בָאָוֶרֶחָא, אָמַר
ר' שְׁמַעוֹן לְרַבִּי חִידְקָא, הָא תְּגִינֵן, נְבָרֵי וּוֹסֵק בְּתוֹרָה,
בְּכָהָן גָדוֹל הָיוּ. מַאי טָמֵא שְׁקָלוֹ לְפָהָן גָדוֹל. וּבְתִיב,
(תהלים עח) וַיַּקְם עֲדֹת בִּיעַקְבָ וְתוֹרָה שֵׁם בִּישְׁרָאֵל. הַקְדּוֹשָׁ
בָרוּךְ הוּא יְהִיבָה לִישְׁרָאֵל, לְקַבֵּל עָלָיו אָגָרָא לְעַלְמָא
דָאָתִי, וּמַי שְׁלָא קְבָלוֹתָה, לֹא מִקְבְּלִי עַלְיָיו אָגָרָא בְּעַלְמָא
דָאָתִי.

דָהַבְיִ אָמַר ר' עֲקִיבָא, יִשְׁרָאֵל שְׁעַמְדוֹ עַל הַר סִינִי, מִקְבְּלִין
עָלָיו שְׁכָר. נְבָרִים שְׁלָא עַמְדוֹ עַל הַר סִינִי, אֵין

מִקְבָּלֵין עַלְיָה שָׁבֵר. וְאֵת אָמְרָתֶת, נְבָרֵי וּוֹסֵק בַּתּוֹרָה הָרֵי
הוּא בְּכַהֲן גָּדוֹל.

אָמַר לֵיהֶם, בְּכַהֲן גָּדוֹל עִם הָאָרֶץ תְּנִינָא וְדָאי. דָּא מַר רַבִּי
יְוֹסֵי בֶּן יְוֹדָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מַאי דְּבָתִּיב, (משלי ג'
יְקָרָה הִיא מִפְנִינִים וְכֹל חַפְצֵיכֶךָ לֹא יִשְׂוֹן בָּה. אַפְּיָלוּ מִמְּזֹר
תַּלְמִיד חָכָם, עֲדִיף מִפְּהָן גָּדוֹל עִם הָאָרֶץ הַמִּשְׁמִישׁ לְפָנִי
וְלִפְנִים. הַוְאֵיל וְאֵינוֹ קֹרֵא בַּתּוֹרָה, אֵין עֲבוֹדָתוֹ עֲבוֹדָה,
וְאֵינוֹ מִקְבָּל עַלְיָה שָׁבֵר, וְעַלְיוֹ בְּתִיב, (שם יט) גַּם בְּלֹא דָעַת
גֶּפֶשׁ לֹא טוֹב. כַּהֲן גָּדוֹל שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ עִיקָּר שֶׁל עֲבוֹדָה, אֵין
עֲבוֹדָתוֹ עֲבוֹדָה.

וְאָמַר רַבִּי יוֹדָא, מַנְיָין שְׁכָהּן גָּדוֹל צָרִיךְ לְהִיּוֹת תַּלְמִיד
חָכָם. דְּבָתִּיב, (מלacci ב') בַּי שְׁפָתִי כַּהֲן יִשְׁמְרוּ דָעַת
וְתּוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפְּיהָו. וְאֵם הֵוָא עִם הָאָרֶץ, אֵין מִקְבָּל עַלְיָה
שָׁבֵר. בְּהָ גּוֹי הַעֲסֻק בַּתּוֹרָה, הַוְאֵיל וְהֵוָא גּוֹי, אֵין עֲסֻקָּו
בַּתּוֹרָה עַסְקָה, וְאֵינוֹ מִקְבָּל שָׁבֵר.

פָּתָח וְאָמַר (וַיַּקְרָא) צָו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנֵי לֵאמֹר. אַהֲרֹן וּבְנֵיו
מְצֻווִים, וּשְׁאַר כְּהָנִים אֵינָם מְצֻווִים.

אֶלָּא, בְּלִ כַּהֲן שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ עִיקָּר הַעֲבוֹדָה, בְּאַהֲרֹן וּבְנֵיו, אֵינוֹ
מְצֻווָה. וְאֵם עוֹבֵד, אֵין עֲבוֹדָתוֹ עֲבוֹדָה. דָּהָא בְּמַאי
מְבּוּין, בֵּין שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ עִיקָּר הַעֲבוֹדָה בְּאַהֲרֹן וּבְנֵיו.

וְהַכִּי אָמַר רַבִּי חִיא אָמַר ר' יַצְחָק, כְּהָנִים לוּם וּיְשָׁרָאָלִים
מַעֲכָבִין אֶת הַקָּרְבָּן. עִיקָּר אַדְקָרְבָּן כַּהֲן, דָּא צָרִיךְ.

לכּוֹנָא שֶׁמְאָ קְדִישָׁא, וְלַסְּדָרָא דְּרֵגִין עַילְאַיִן, וְלַיְיחָדָא כֵּלָא
בְּיִיחָדָא שְׁלִים, וְלַמְּחָדָה עַילְאַיִן וְתַתְאַיִן, בְּרֻעִיתָא וּבְונָה
דִּילִיה.

והכִּי אמר רבי חייא אמר רבי יצחק, מי דכתיב, (שם א)
אשה ריח ניחוח לה. אלא, לקביל תלתא דרגין אלין,
אשה, לקביל דא לוים, דמןין על השיר, ולארמא קלא,
vhoo מסיטרא דאשה, ומכונגי בנעימותא בניגנא יחרוח
ושיר.

ומגו בָּה, בֶּל וּמְנָא דְּהֹתָה סְלִיק עַל הַדּוֹכָן, בַּעֲדָד דְּאֵיתָהוּ גָּבָר,
וְשַׁלְחוּבָא דְּאָשָׁא תְּקִיף בֵּיה, לאָרְמָא קָלָא בְּנֻעִימָותָא
בְּנִיגּוֹנָא, אֵיתָהוּ בְּשִׂיר לְעַבּוֹדָה. בֵּין דְּאִתְחַלֵּשׁ שַׁלְחוּבָא
דְּבָחְרוֹתָא דִּילִיה, וְגּוֹמְרִין דְּנוֹרָא מִתְהַעֲכִין בְּנִוִּיה, קָא
אִתְחַלֵּשׁ תְּזַקְפִּיה, וְקָלָא שָׁאָרִי לְאַתְתְּבָרָא. בְּדַיִן בְּתִיב,
(במדבר ח) וּמִבְּנֵי חֶמְשִׁים שְׁנָה יִשּׁוּב מִצְבָּא הַעֲבָדָה וְלֹא יַעֲבֹד
עוֹד. וּפְסָול לְעַבּוֹדָה. מִבְּאָן וְהַלְּאָה, (שם) וּשְׁרָת אֶת אָחִיו
וְעַבְדָּה לֹא יַעֲבֹד עוֹד.

מִשְׁמָרוֹת דְּרִקְיָעָא, אוֹפֵף הַבִּי גַּמְיִי דְּמַמְגִין לְנִגְגָּא קְפִי
דְּמַרְיָהוֹן, אִיקְרָוִן אִישִׁים. והכִּי שְׁמַעְנָא מִשְׁמִיה
הַרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דָּאמֶר רַבִּי אַלְיעָזָר, דְּרֵגִין אלין,
אֵית מְנַהּוֹן דְּמַמְגִן עַל תְּרֵעִין לְבָר, וּמִינִיְהוּ עַל תְּרֵעִין
פְּנִימָאִין לְגֹו.

אֵינוֹ פְּנִימָאִין אָמְרִין שִׁירְתָּא, וְסַלְקִין וְעַלְיִין בְּהָאִי

שִׁירָתָא, חַמְשָׁה דֶּרֶגִין, עד חַמְשִׁין. לְקַבֵּל חַמְשִׁין
תְּרֻעִין הַיּוֹבָלָא. בֵּין דְּסָלְקִין פֶּטֶן, נְטִיל לֹזֶן רַוְחָא דָאָשָׁא
מֶלֶתָא, וְתָבָר תָּקְפִּיהָו. בֵּין דָאָתָבָר תָּקְפִּיהָו, דְּחַיָּין
לְהַזּוֹן, וְנַחֲתִין מַאיְנוֹן דֶּרֶגִין.

וְקַיִםִין לְבָר, מַמְגִין עַל תְּרֻעִין דְּלָבָר, וְאַלְיִין נְטִילִין
חַוְלְקִיהּוֹן מַתְנָנָא דָאָשָׁא דְּקִוְרְבָּנָא, בָּר מַאיְנוֹן
דְּגַטְלִי לְגַז. וְכָל יוֹם וַיּוֹם מַתְחַדְשִׁין דְּמִמְנוֹן עַל שִׁירָתָא. וְזֹהוּ
אָשָׁא.

רִיחָ, לְקַבֵּל יִשְׂרָאֵל, דָקָא מַצּוֹן צָלוֹתָא, דְּחַשְׁיבָא קְמִי
הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּרִיחָ בּוֹסְמִין דְּבָגְנָתָא דְעָרָן.
נִיחָוחָ, דָאִיהוּ נַחַת רַוְחָ לְגַבּוֹהָ. לְקַבֵּל דָא כְּהֵן, דָאִיהוּ מַכְיוֹן
בְּוֹנָה, בְּגַנוֹגָא דְּרֻעוֹתָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וּמִיעִיד יְחִוָּדָא
בְּאַתְּזָוָן רְשִׁימִין, וּכָל דֶּרֶגִין נְהָרִין, וּמַתְלָהְטִין, וְנַצְצִיּוֹן
בְּנִיצּוֹצָא עַילְאָה, מְגוֹן דְעֻמְקָא עַילְאָה טְמִירָתָא.

וְעַל דָא אַצְטָרִיךְ בְּהָנָא לְמַהְנוּי חַבִּימָא בְּחַכְמָה, וַיָּאָה
בְּסֻכְלָתָנוּ, וְשִׁפְיר בְּגַהְיָרוּ דְאָרְיִיתָא, וּזְרִין, וּפְקָחָם
יְתִיר מַפְלָל עַלְמָא. וְאִם עַם הָאָרֶץ הוּא, עַבּוֹדָתוּ לְאוֹ עַבּוֹדָה,
וְעַלְיהָ בְּתִיב (תהלים ח) לֹא יִתְיַצְבּוּ הַוְלָלִים לְגַגְדָעִינִיךְ.

תָא חַזִי, זְוַהָמָא דְבִוָּתִי, אַה עַל גַב דְאַגְנִיר, קָשָׁה לְפָרֹוש
מִינִיָּה זְוַהָמָא עַד תַּלְתָא דֶרֶגִין, כָל שְׁבָן בְּעַוד שְׁחוֹא
בּוֹתִי. בְּשִׁרָה דְבָהּוֹן, רֹות, וְלֹא אַשְׁבָּחָן בָה שָׁוָם דּוֹפִי בְּלָל.
וְדָא הוּא נֶפֶשׁ הַשְּׁבָלִית. עִרְפָה, שְׁהִיא נֶפֶשׁ הַבָּהִמִּית, מִיד

חִזְרָה לְסַרְחֹנָה וְלִקְלֹקְוָלה. אַתָּה רַבִּי חִידְקָא וְנַשְׁקִיה. אָמֶר,
וְדֹאי דְזֹעֲרֵין אַינְנוּ דְמִתְעַבְּרָנוּ זְהַמּוֹתִיָּהוּ מִנִּיָּהוּ.
רַבִּי נְחַמְּדָה אָמֶר, בְּתִיב (מלכים א ב) וַיָּשֶׂם כִּסֵּא לְאָמֶן הַמֶּלֶךְ,
וּרְוִית הַמּוֹאֲבִיה, דְזֹכְתָה וְרָאָתָה לְמַלֵּךְ שְׁלָמָה עַל
כִּסֵּאוֹ.

בְּשֵׁם שְׁלָבָה הִיה שְׁלָם, בְּךָ הַשְּׁלִילִים יִמְהָ וְשְׁנוֹתִיה. הָרָא הוּא
לְכִתְיב, (רות ב) וְתָהִי מִשְׁכְּרָתָךְ שְׁלָמָה. שְׁלָמָה כִּתְיב,
וְקָרְיָנוּ שְׁלִימָה. מִלְמָה, שְׁרָאָתָה לְמַלֵּךְ שְׁלָמָה עַל כִּסֵּאוֹ,
וְרָאָתָה שְׁכָרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְתָצָא מִן הַמֶּקוּם אֲשֶׁר הִיְתָה שְׁמָה וְשִׁתִּי בְּלִתְיָה עַמָּה כֻּוִּי.
וְתָאָמֶר גָּעָמִי לְשִׁתִּי בְּלִתְיָה לְכָנָה שְׁבָנָה כֻּוִּי.
וְתָאָמֶרֶת לְהָכִי אַתָּךְ גָּשׁוֹב לְעַמָּה. וְתָאָמֶר גָּעָמִי שְׁבָנָה
בְּנָתִי כֻּוִּי וְתָאָמֶר הָגָה שְׁבָה יִבְמְתָךְ אֶל עַמָּה כֻּוִּי. עֲרָפָה
תָּבַת אֶל עַמָּה וְאֶל אֱלֹהִיָּה. וְתָאָמֶר רֹות אֶל תִּפְגַּעַי בַּי
לְעִזּוּבָךְ לְשׁוֹב מַאֲחָרִיךְ. בְּךָ בּוֹדְקִין לְגַרְגַּר, בְּשִׁבְיל שִׁיחָקִים
תָּחַת בְּנֵפי הַשְּׁבִינָה בְּרוֹת, בְּלִיבָּב שְׁלָם.

*) רַבִּי אַלְכְּסָנְדְּרִי פָּתָח, (מלכים ב ד) וְאַשָּׁה אַחַת מְגַשֵּׁי בְּנֵי
הָגְבִּיאִים צְעַקָּה אֶל אֱלֹיָשָׁע וְגוּ. תִּפְנַן תְּגִינָן, דָא אַשָּׁת
עֲוֹבְדִיהוּ. וּמְמוֹנָה הִיה עַל בֵּית אַחָא בּוֹמֵךְ יִשְׂרָאֵל. וּבְשָׁעָה
שְׁחַלְךָ עֲוֹבְדִיהוּ אַצֵּל אֱלֹיהוּ, הַכְּרֵב בּוֹ אֱלֹיָשָׁע.

וְאֵי תִּמְאָה, אֱלֹיָשָׁע לֹא שִׁטְשָׁה לְפָנָיו עֲדִיָּין. בְּבָר הִיה מִשְׁמָשׁ.
וְאֵין מַוקְדָּם וּמַאֲוֹחֶר. וְעַל כִּן בְּתִיב, וְאָתָה יִדְעָת בַּי